

ikke se rettere, end at Resultatet bliver omtrent det samme. Der er ingen, der kan være i Tvivl om, at hvis man staar over for en lille Kasse, hvor Administrationen omtrent sluger hele Præmieindtægten, og hindrer den i at faa ny Tilgang, er Kassen færdig, hvorledes man end bærer sig ad; det er givet, og idet man standser Virksomheden komplet, sparer man maaske enkelte godtroende Mennesker, som trods Kassens Usoliditet alligevel betrod den deres Penge, for yderligere Tab. Dog, i Praksis ville disse godtroende Mennesker ikke blive saa mange. Jeg vil altsaa sige, at Landstingets Forslag, saaledes som Ministeren vil have det forstaaet, i mine Øjne vil være langt at foretrække for det faktisk intet at gøre over for disse Kasser. Jeg maa fremhæve, at Landstingets Forslag er stillet af Udvalgsmedlemmer af alle Partier, og er kommet herved med Tilslutning fra samtlige Partier i Landstinget. Derfor har jeg ogsaa ment, at det var et Grundlag, hvorpaa vi maatte forsøge at arbejde videre. Nu siges det, at man ved Forslaget, som det foreligger fra Flertallets Haand, i hvert Tilfælde opnaar det, at man faar disse Selskaber draget frem for Lyset. Man skulde her realisere det, man kalder Publicitetssystemet over for Selskaberne. Jeg har imidlertid den Mening om Forslaget, at det hverken er Fugl eller Fisk, og at det heller ikke er nogen virkelig Gennemførelse af Publicitetssystemet, fordi, som bemærket i Mindretallets Betænkning, Ministeren savner Beføjelse og Midler til en kritisk Bearbejdelse af det indsamlede Materiale. Det ærede Medlem mente, at naar de indkomne Oplysninger bearbejdedes skematisk, skulde der ved Siden deraf ligge en Kritik af deres Virksomhed. Men det ærede Medlem tager fejl; thi for at udøve en saadan Kritik udfordres der et meget betydeligt Arbejde, og de i forsikringsinteresserede Kredse, som have forsøgt at opstille Forslag efter Publicitetssystemet, og Forslag, der andre Steder ere opstillede i saa Henseende, gaa ud fra, at der maa være en hel Stab til Raadighed for Forsikringsinspektionen for kritisk at sigte de fremkomne Oplysninger og for at fremstille Resultatet af dem paa en Maade, der kan være virkelig vejledende for Publikum. Hvad her er kommet frem, tror jeg vil være saa ufuldkomment, at selv mere indsigtsfulde Folk paa dette Omraade maaske vilde have vanskeligt ved at faa et rigtigt Udbytte af det. Jeg er i alt Fald ganske sikker paa en Ting, nemlig at de ganske

ukyndige, som det jo her gælder om at værne, ikke ville faa noget ud af det, selv om man offentliggør Resultaterne i Ministerialtidenden eller andre Steder. Der har været ført ganske anderledes virksomhedsfulde Kampagner mod disse Selskaber til Gavn for den Befolkning, hvormod det her drejer sig, men det har ikke nyttet. Til Slutning vil jeg udtale min Glæde over, at den ærede Ordfører fremhævede, at der intet ligger i Flertallets Forslag, der kunde præjudicere det ærede Flertals Stilling til det store Livsforsikringsforslag, og at Flertallet ved sin Stilling paa ingen Maade afskærer sig fra langt mere gennemgribende Forholdsregler over for Livsforsikringsvirksomheden end disse. Saa vidt jeg forstaaer Flertallets Stilling, er den saaledes, at det gaar ud fra, at vi have en saa overordentlig kort Tid tilbage, at vi overhovedet ikke tør gaa til gennemgribende Forholdsregler, og at det derfor principielt ikke har villet tage nogen som helst Stilling til saadanne. Med disse Ord skal jeg anbefale at stemme imod Flertallets Ændring. Naar saa Flertallets Ændring er vedtagen, og Forslaget foreligger til endelig Afstemning, vil jeg svare: „stemmer ikke“.

Høegh-Guldberg: Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem, der nu satte sig, men jeg skal gøre en enkelt Bemærkning, og det er den, at jeg vilde have ønsket, at der i det oprindelige Lovforslag ikke havde været nævnt to bestemte Summer for Depositum'et, som jo ere ganske vilkaarligt valgte, men at det var blevet overladt til Indenrigsministeren i ethvert Tilfælde at fastsætte et Depositum af en passende Størrelse. Det forekommer mig ganske tydeligt, at det i Lovforslaget fastsatte Depositum vel lige over for enkelte ret omfattende Selskaber kan være forsvindende, men at et Depositum af en saadan Størrelse for andre Selskaber, hvis Virksomhed man dog ikke kan forkaste, særlig i Begyndelsen af deres Virksomhed, maaske kan være meget vanskeligt for dem at tilvejebringe. Jeg vilde altsaa have ønsket, at man havde holdt sig til Forslaget, som det er kommet fra Landstingets Side, dog med den Forandring, at man ikke vilde forlange et Depositum af en bestemt Størrelse, men at man overlod til Indenrigsministerens Forogdtbefindende at vælge et passende Depositum. Jeg er nemlig overbevist om, at Ministeren ikke vilde stille sig unødvendigt generende over for Virksomheder af denne Art.